

Mánička nechápavě zamrkala: „*Jak ho pak můžeme najít a zachránit Žeryčka, když se to jen tak říká?*“

Na ta slova se však Pán pramenů překvapivě usmál: „*Jen se nebojte! Modré z nebe se nazývá to, po čem nejvíc toužíte. Pro mě je ‚modré z nebe‘ voda!*“

A Mánička se najednou rozzářila: „*Hurvínku!*“

„*Co je, Máni?*“ zeptal se Hurvínek a nechápavě sledoval Mániččin vítězoslavný výraz.

„*Co když i to naše modré z nebe je voda?*“

„*Proč myslíš?*“ nedovtípil se Hurvínek.

„*Vzpomeň si na to proroctví, no!*“ pobídla ho Mánička a Hurvínek zalovil v paměti a zopakoval věštbu.

„*Království zachrání cizinec, který rozesměje princeznu, a všem tím daruje ‚modré z nebe‘!*“ Na ta slova se ozval Pán pramenů:

„*Mánička má pravdu. Jediné, co může zachránit království, je voda. Já bych ale řekl, že nejdříve ze všeho musíte princeznu Gerberu rozesmát. A pak se uvidí!*“

Hurvínek se však podrbl na šošolce. „*No jo, to je ale nespílitelný úkol! Umíte si představit, jak se princezna Gerbera směje? Vždyť to sama odmítá!*“

„*Nedá se nic dělat, budete se o to muset pokusit. Věštba je věštba! Ale pojdte ke mně, něco vám poradím!*“ řekl Pán pramenů odhodlaně.

Mánička s Hurvínkem se naklonili k jeho obřím rtům a Pán pramenů jim něco zašeptal do oušek. Děti se na sebe podívaly a Hurvínek s uznáním pravil: „*To je přímo geniální nápad!*“

Mánička se zase zachichotala: „*To jsem zvědavá, jak to provedeme!*“

Sám Pán pramenů se usmál a pravil: „*Jsem rád, že to zkusíte! Jsem si jistý, že zachráníte nejen pejska Žeryka, ale i celou Tramtárii! A až získáte trochu vody, slibte mi, že mi ji přinesete!*“ Děti souhlasily.

„*A jak se odsud dostaneme?*“ zeptal se Hurvínek a bylo vidět, že má „cestovní horečku“.

„*To bude hračka,*“ odvětil Pán pramenů, „*vychrlím vás na zem jako vodu.*“ A tak se taky stalo!

